

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Eén Heere, één geloof, één doop. EFEZE 4 : 5.

En in die dagen kwam Johannes de Dooper, predikende in de woestijn van Judea, en zeggende: Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. MATTH. 3 : 1, 2.

Johannes was doopende in de woestijn, en predikende den doop der bekeering tot vergeving der zonden. MARK. 1 : 4.

Dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden, tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen. MATTH. 24 : 14.

No. 1.	1 Januari 1906.	11de Jaargang.
--------	-----------------	----------------

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 9.

HEDENDAAGSCHE OPENBARING.

Een algemeene Dwaling.

Wanneer de groote waarheden worden verkondigd, dat het eeuwenlange stilzwijgen is verbroken; dat de stem Gods wederom van den hemel gehoord is geworden; dat Jezus Christus, Zijn Zoon, zich in deze laatste dagen heeft geopenbaard; dat engelen van den troon der heerlijkheid in de tegenwoordige (de 19de) eeuw den mensch hebben bediend; dat uit den grond is tevoorschijn gebracht een heilig verslag, waarin de geschiedenis van een halfrond der wereld is ontvouwd, en waarin de zelfde waarheden zijn vervat als in den Bijbel; dat de Profeet, Ziener en Openbaarder is verwekt geworden om de laatste bedeeing in te leiden; dat Apostelen en andere geïnspireerde dienstknechten Gods nu in de bediening zijn; dat de Kerk van Christus, in geheel hare vroegere samenstelling en met al hare vroegere verordeningen, gaven, teekenen en geestelijke macht, wederom op aarde is georganiseerd; en dat mededeelingen van de Godheid door mannen en vrouwen van geloof nu kunnen verkregen worden, zooals te eeniger tijd in de geschiedenis der wereld; — dan worden de dienstknechten Gods bejegenl met de verklaring, dat de dag van openbaringen reeds lang voorbij is, en dat zij noodzakelijkerwijs óf bedriegers óf misleid moeten zijn, want er zal geen verdere Schrift, profetie, wonderen, engelenbediening, visioenen

of werkelijke openbaring van den hemel tot de aarde meer zijn. Deze populaire dwaling wordt door de voorgangers in de verschillende zoogenaamd Christelijke sekten gevoedsterd en verbreid, en wordt door de massa van het volk aangenomen als een uitgemaakte zaak.

Openbaring moet verwacht worden.

Op welken grond neemt men zulk een onredelijke positie? Verklaart de Schrift niet, dat de Almachtige onveranderlijk is? Is Zijn werk op aarde niet altijd door goddelijk-gekozen, aangestelde en geïnspireerde mannen bestuurd geweest? Is er in de 19de of 20ste eeuw niet evenveel behoefte aan goddelijke openbaring om de veeten tusschen de godsdiensten en de tegenstrijdigheden der leerstelsels te slechten, als in eenig vroeger tijdperk? Zou het woord des Heeren niet van veel meer waarde zijn dan de onderling verschillende meeningen van niet-geïnspireerde mannen, hoe groot hunne menschelike geleerdheid ook moge zijn? Moesten de inwoners der aarde niet alleen gewillig, maar ook begeerig zijn, om eene boodschap uit de eeuwige werelden te ontvangen?

De Belofte van Christus.

„Ah!” roept de betwister uit, „maar er zouden na Christus geen profeten meer zijn. Hij voleindigde het goddelijke plan en voltooide de openbaringen van God tot de aarde. Hij waarschuwde Zijne discipelen tegen valsche profeten en valsche christussen, en zeide dat, indien het mogelijk ware, zij zelfs de uitverkorenen zouden verleiden.” Stelt ons het feit zelf, dat Christus gezegd heeft dat er valsche profeten zouden zijn, niet voor, dat er ook ware Profeten zouden zijn? Indien er geen ware Profeten meer zouden zijn, ware het voor den Heiland gemakkelijk geweest om zulks duidelijk te zeggen, en er zou voor bedriegers geen plaats meer gebleven zijn. Doch Hij verklaarde nadrukkelijk: „Daarom ziet, Ik zende tot u Profeten, en Wijzen en Schriftgeleerden, en uit hen zult gij sommigen dooden en kruisigen, en sommigen uit hen zult gij geeselen in uwe synagogen, en zult hen vervolgen van stad tot stad.” (Matth. 23 : 34). Werden Profeten niet in de Kerk van Christus gesteld, als leden van Zijn lichaam? Leest 1 Cor. 12 : 28: „En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leeraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeeringen, menigerlei talen.” Beloofde Christus Zijnen discipelen niet dat, nadat Hij zou heengegaan zijn, de Trooster zou komen? En was niet een van de diensten van dien Geest, hun „de toekomstige dingen” bekend te maken? (Joh. 16 : 13). Werd de gave der profetie niet op leden van de Kerk van Christus uitgestort, als een van de openbaringen van den Heiligen Geest? (1 Cor. 12 : 7, 10.) En kan iemand het ware getuigenis van Jezus bezitten zonder dien Geest? De engel, die aan den Apostel Johannes verscheen, zeide: „Het

getuigenis van Jezus is de geest der profetie." (Openb. 19 : 10). Paulus bad voor de Efeziërs: „Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring, in Zijne kennis. (Ef. 1 : 17). Indien openbaring en profetie met Christus zijn opgehouden, hoe is het dan gesteld met het Nieuwe Testament, dat geheel na Zijnen dood en opstanding is geschreven door mannen die men nu houdt voor geïnspireerd? Heeft de Apostel Johannes niet een heerlijk visioen aanschouwd en gewichtige openbaringen ontvangen, toen hij op het Eiland Patmos verbannen was?

Schriftuurplaatsen verkeerd begrepen.

Hier wederom zal de tegenwerping gemaakt worden: „Maar die openbaring was de laatste mededeeling van den hemel, en haar laatste hoofdstuk verbiedt alle verdere openbaring." Dit is eene dwaling die gaarne wordt aangenomen, en welke verkondigd wordt door mannen, die beweren dienaren voor Christus te zijn, maar bevinden dat zij van goddelijke macht en inspiratie ontbloot zijn. Ziehier den tekst dien zij aanhalen: „Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort: indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn." (Openb. 22 : 18). Het is verbazend hoe de klare beteekenis van duidelijke, eenvoudige woorden kan verdraaid worden om de doeleinden der drogredeneerkunde te passen. Er is in dien tekst niet één woord, dat de minste aanduiding bevat, dat openbaring en profetie zouden ophouden, of dat God niet meer tot den mensch zoude spreken. Het is een verbod aan den mensch om iets bij te voegen tot hetgeen God openbaart. Het volgende vers verbiedt om iets weg te nemen uit het „boek dezer profetie." Dat is, het Boek der Openbaring. Die geboden hebben betrekking op dat ééne boek, en dat boek alleen. De samenstellers van het Nieuwe Testament hebben het aan het einde der verzameling Schriftuurboeken geplaatst, en de gedwongen, onnatuurlijke, ongerijmde uitlegging, die gegeven is aan de zoeven aangehaalde woorden, is gehecht geworden aan het gansche boek des Bijbels. Dit is geheel verkeerd en belachelijk. De meening, dat de Almachtige een zegel op Zijn eigen mond zou hebben geplaatst toen Hij eenvoudig den mensch verbood om iets toe te voegen aan hetgeen Hij had gesproken, is bepaald uiterst zonderling voor menschen met gezond verstand. Indien dat begrip juist is, zoo hebben beiden, de engel die de openbaring gaf, en Johannes, die ze ontving, het hemelsch gebod overtreden, want wij lezen dat de engel aan Johannes in beeldspraak eene zending opdroeg, die hij aldus bepaalde: „Gij moet wederom profeteeren voor vele volken en natiën en talen en koningen." (Openb. 10 : 11). Het is goed bekend, dat de zendbrieven van Johannes geschreven zijn nadat hij de openbaring op het eiland Patmos ontving.

De Kerk van Christus geleid door Openbaring.

Zoolang de ware Kerk van Christus op aarde was, bleef ook de geest der openbaring en der profetie. Toen die geest verdween, bleef er slechts een doode vorm over. Alleen door het herstel van goddelijke mededeeling aan den mensch kon de Kerk van Christus op aarde weder opgericht worden. Slechts door het verwekken van een Profet om de bedeeing der laatste dagen in te leiden kon onze Hemelsche Vader Zijn vanaf het begin der wereld onveranderlijk beginsel handhaven. En mannen die beweren Zijne dienstknechten te zijn, behoorden — in plaats van goddelijke openbaring tegen te staan en te bestrijden — het heropenen der hemelen met vreugde te huldigen en van blijdschap uit te roepen dat de morgenstralen van het Duizendjarig Rijk tot de wereld zijn doorgedrongen.

Voorspellingen betreffende de Laatste Dagen.

Het is zonderbaar, dat menschen die met de profetische geschriften van den Bijbel bekend zijn, de meening kunnen zijn toegedaan, dat er in de laatste dagen geen openbaringen zouden plaats hebben. De Bijbel is vervuld met profetiën van de heerlijkheid der laatste dagen, wanneer de groots'e wonderen door goddelijke macht ooit gewrocht, zullen verwezenlijkt worden; wanneer God zou eene „banier onder de Heidenen” oprichten, de „verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier einden des aardrijks” en de wonderen van de Mozaische reis van Egypte naar Canaän niet alleen zou herhalen, maar Zijne macht in zulke mate zou ten toon spreiden, dat men niet meer zal zeggen: „Zoo waarachtig als de Heere leeft, die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd! Maar: Zoo waarachtig als de Heere leeft, die het zaad van het huis Israëls heeft opgevoerd, en die het aangebracht heeft uit het land van het noorden, en uit al de landen waarhenen Ik ze verdreven had.” (Zie Jesaja 11 : 6—16; Jer. 23 : 3—8; Zach. 10 : 6—11). Niet alleen zal de Heere Israël en Juda vergaderen, „door eene sterke hand, en door eenen uitgestrekten arm”, maar Hij „zal Zijne uitverkorenen bijeen vergaderen uit de vier winden der aarde.” Zij zullen opgaan naar den top der bergen, waar het huis des Heeren zal vastgesteld zijn, vanwaar Zijne wet zal uitgaan en waar Zijn volk van Zijne wegen zal leeren en in Zijne paden zal wandelen. Wanneer Hij de volkeren zal gestraft en de aarde van hare goddeloosheden zal gereinigd hebben, zoodat de zachtmoedigen haar zullen beërven, zal Hij Zijnen Geest uitgieten op alle vleesch, met het gevolg niet alleen dat Zijne zonen en Zijne dochteren zullen profeteeren en visioenen zien, maar zij „zullen van den Heere geleerd zijn” totdat „de aarde zal vol van kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.” (Joël 2 : 28-32; Jesaja 11 : 9; Micha 4 : 1-7; Jesaja 35; Jesaja 54 : 13.)

De Bedeeling van de Volheid der Tijden.

Dat er een nieuwe en laatste bedeeling zou zijn na den grooten afval van het eerste Christendom, door de Apostelen voorspeld, is duidelijk uit de verklaring van Paulus in zijnen zendbrief aan de Efeziërs. Hij zegt: „Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijnen wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven, om in de bedeeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is, in Hem.” (Ef. 1 : 9, 10.) Hoe kon deze, de grootste aller bedeelingen, geopend worden zonder een Profet en zonder openbaring van God? Heeft de Almachtige, sedert de wereld begon, ooit een bedeeling ingeleid zonder een Profet om Zijn woord te verklaren, en zonder Zijnen wil bekend te maken? De Apostel Petrus noemt deze groote bedeeling „de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijne heilige profeten van alle eeuw,” wanneer Jezus Christus zal komen in heerlijkheid. (Hand. 3 : 20, 21.) Indien alle dingen in de bedeeling der vergadering moeten hersteld worden, dan moeten Profeten, openbaring, engelenbezoek, gaven, teekenen en wonderen hersteld worden, zooals in vroegere dagen. Want, de vervulling aller dingen zal tot stand komen, en de aarde zal toebereid worden voor de tegenwoordigheid van haren rechtmatigen heerscher, haar Verlosser en Koning.

Gods Werk der Laatste Dagen is begonnen.

Zij het allen menschen bekend, dat de Heere, in Zijn oneindige genade, wederom de hemelen geopend en Zich aan den mensch heeft geopenbaard. De laatste bedeeling is begonnen. De stem van Christus is wederom gehoord geworden. Engelen zijn van den hemel tot de aarde gekomen. Profeten, Apostelen en andere geïnspireerde mannen verkondigen het woord en den wil des Heeren. Een heilig verslag van de oude volkeren van een groot vasteland in uit den grond voortgebracht, en geeft, vereenigd met den Joodschen Bijbel, getuigenis dat God dezelfde is — gisteren, heden, en altoos — en dat het menschdom in alle eeuwen door geloof van Hem kan leeren en verbinding met Hem kan hebben. Het Evangelie van Jezus Christus wordt in de geheele wereld gepredikt als een getuigenis aan alle volkeren, de doop wordt bediend door goddelijke volmacht tot vergeving der zonden, de Heilige Geest wordt geschonken als van ouds, door de oplegging der handen van mannen bekleed met het Heilige Melchizedeksche Priesterschap, de eenigheid des geloofs wordt genoten, de zieken worden gezond gemaakt, profetiën worden uitgesproken, de gave der vreemde talen en der uitlegging der talen is in het bereik, en door visioenen en droomen en het getuigenis van den Trooster getuigt God tot degenen die Zijn woord aannemen, dat Hij het groote werk der Laatste Dagen, waarvan Zijne heilige Profeten gesproken hebben, is begonnen.

De groote Profeet der Laatste Dagen.

De man door God gekozen om het werk van de laatste bedeeling te openen, was Joseph Smith, die te Carthage, Illinois, omgebracht werd, om het woord van God en het getuigenis van Jezus. Geen profeet die ooit op de aarde heeft geleefd, uitgezonderd de Zoon van God Zelf, heeft een grooter werk volbracht, meer waarheid voortgebracht of grootere openbaringen uit de hoogte ontvangen dan hij. Toen hij de gewichtige zending welke de Heere van hem verlangde, had volbracht, heeft hij zijn getuigenis verzegeld met zijn bloed, en staat hij bij de martelaren, die in de tegenwoordigheid van God en het Lam zullen gekroond worden als koningen en priesters voor immer. De waarheid van dit getuigenis is op de harten van vele duizenden menschen verzegeld geworden, en zij verblijden zich in de vaste wetenschap, dat zij door God zijn aangenomen. En deze kennis kan verkregen worden door iedere ziel, die in Christus wil gelooven, zich van zonde bekeeren, gedoopt worden tot vergeving der zonden, en de oplegging der handen ontvangen voor de gave des Heiligen Geestes. Daarom, o lezer! Kom tot het licht, gehoorzaam het Evangelie en wordt gered! Dit is de eenige weg tot het eeuwige leven en eindelooze gelukzaligheid in de tegenwoordigheid des Vaders.

SCHOOLTijd TOT 33 JAAR IN CHINA.

Het onderwijs van den Chinees begint op zevenjarigen leeftijd en duurt 26 jaar, n.l. 9 jaar in de lagere school, 8 jaar in de middelbare school en 9 jaar in de Academie en Universiteit. Er bestaat geen leerplicht, doch in de school wordt tevens godsdienst, — d. i. de leer van Confucius — en trouw aan den Keizer, als de zoon des Hemels, geleerd. Vreemde talen worden in de middelbare scholen geleerd, waar Engelsch en Japansch verplichtend zijn, Fransch, Duitsch en Russisch echter facultatief. De scholen zijn alleen voor mannelijke leerlingen, en het schijnt ons toe, dat de Chineezzen die al die 26 jaar onderwijs doormaken of buitengewoon wijs, of buitengewoon dom moeten zijn.

Voor meisjesscholen zorgt de wet niet; zij zegt, integendeel, uitdrukkelijk „dat de zeden in China op het oogenblik de opening van scholen voor vrouwelijke leerlingen niet mogelijk maken en drukt de vrees uit, dat jonge meisjes, die *te veel* hebben geleerd, vrijheid zullen verlangen in de keuze van een echtgenoot en zich zullen willen onttrekken aan het gezag der boven hen geplaatsten, man, vader, moeder, schoonvader en schoonmoeder.”

Zou er nog wel een meisje zijn, dat zich beklagt omdat zij niet in China geboren is!

REDEN TOT DANKBAARHEID.

De leercursus in het Kindergarten-departement onzer Zondagscholen zal dit jaar eindigen met de vraag: Is er iets, waarvoor wij dankbaar behooren te zijn? En wat? En waarom? — Gedachtig aan de woorden van onzen Heiland aan Zijne discipelen: „Indien gij u niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan,” betaamt het allen menschen om, gelijk de kleine kinderen, afhankelijk te gevoelen, en om dankbaarheid te beoefenen. Om deze deugd ten volle te ontwikkelen, is het noodig om God als de gever alle goede gaven te erkennen. Er zijn vaak personen, die oordeelen dat zij recht hebben om geheel onafhankelijk te gevoelen, inzonderre zij toch door hun eigen verstand en met hun eigen krachten hunne bezittingen hebben verworven. In hunne kortzichtigheid overwogen zij niet, dat God de tijdgrenzen van hun leven in Zijne handen heeft, en dat het door Zijne gunst is, dat zij in staat zijn de zegeningen die zij genieten, te ontvangen. De Schepper van goede dingen heeft rechtmatig aanspraak op de erkentelijkheid van de verstandelijke wezens die deelgenooten van het geschapene zijn.

Onthankbaarheid is onnatuurlijk en misstaat den mensch, en kan zijn geluk niet bewerken. Dankbaarheid verwekt liefde tot den Schepper en opent de harten der menschen voor de liefde tot hunne medemenschen; en de vruchten van deze edele eigenschap zijn, weldaden aan den hulp- en vriendbehoevenden. Er is geen edeler geluk dan hetwelk verkregen wordt door anderen gelukkig te maken.

Geen volk op aarde heeft meer reden om dankbaar te zijn dan de Heiligen der Laatste Dagen. Boven de aardsche zegeningen, welke zij met andere volken gemeen hebben, zijn zij in het bezit van de sleutelen tot de grootste verlossing, verhooging en ontwikkeling, die de mensch ooit kan ontvangen. Het begin van een nieuw jaar doet ons stil staan bij de bijzondere zegeningen in ons bereik geplaatst door het aannemen van het ware Evangelie. Terwijl de groote meerderheid der Christenen hun best doen, om zich te verlustigen aan een ledige tafel, doordien zij de krachten, gaven en voorrechten van het Evangelie „vergeestelijken” en tot het gebied der verbeelding verdringen, zitten de Heiligen aan de tafel der werkelijkheid. Terwijl eerstgenemden zich met galmende woordenpraal en moderne wijsheid zoeken te vergasten aan de herinnering van de zegeningen en wonderen door de ouden genoten, worden de harten van de Heiligen der Laatste Dagen verkwikt door de eenvoudige woorden des levens en de teekenen die behooren bij het ware Evangelie in zijne werking. Zij hebben de gave van profetie in hun midden; vreemde talen van tijd tot tijd; zieken zalven zij met olie en leggen de handen op hen en zij worden gezond; dooden worden opgewekt; duivelen worden uitgeworpen; en bovenal, zij hebben de

gave des Heiligen Geestes ontvangen door gehoorzaamheid aan de Waarheid. Die Geest geeft hun getuigenis dat het Evangelie van den hemel is hersteld door openbaring, en dat God Zijn koninkrijk in de laatste Dagen heeft opgericht, en dat zij bij volharding in hetzelfde zullen zalig worden. Die Geest heeft hun de Schriften en de profetiën duidelijk gemaakt, zooals nooit te voren. Zij hebben profeten, apostelen en andere geïnspireerde mannen om hen te onderwijzen, terwijl hunne medemenschen geleerd worden door de wijsheid der menschen. De Heiligen hebben een bepaalder doel des levens en een heerlijker verwachting der toekomst. Zij verstaan de teekenen der tijden, en nemen waar, hoe die samenwerken tot het verwezenlijken van het groote plan Gods tegenover deze aarde.

Sommigen hebben gedurende het verloopen jaar en in 't verleden niet al de zegeningen genoten, die hun deel hadden kunnen zijn. Het tekort aan zegeningen is dikwijls het gevolg van een teveel van afwijkingen en van een gebrek aan toewijding van de zijde der personen zelf. Het is niet waarschijnlijk dat zij beseffen, wat zij daardoor misten, en het zou hun ook niet aan het verstand kunnen gebracht worden. Het is voor hen verborgen tot zij waardig worden het te ontvangen. God werkt, en met een wijs doel, volgens dit plan: „Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des menschen niet is opgekloppen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.” „Die Mijne geboden heeft, en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft.”

Laat een ieder trachten dankbaar te zijn voor de mate van zegening, die hij heeft genoten, en er naar streven om grootere zegeningen waardig te zijn en een grooter geluk te ontvangen. De aanvang van het jaar schijnt een geschikt haltpunt te zijn, om in betrachtting te nemen, op welke wijze het wat? en waarom? met Gods hulp, na den verloop van andere twaalf maanden kan verbeterd zijn.

Notice.

The presiding Elders who receive the Ster directly from the printer, are requested to send me a complete list of names of all parties receiving the Ster through them, if they have not done so during the last few days. They should also forward to this office all extra copies left over from past issues.

Your Brother,

JACOB H. TRAYNER.

De toetssteen keurt het goud — of 't fijn of slecht is, —
't Goud keurt der menschen hart — of 't valsch of recht is.

S. VAN BEAUMONT.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

DE VORM DER VERORDENINGEN.

In iedere verordening van het Evangelie is de wijze van bediening, van groot gewicht. Hoewel het niet de uitwendige vorm is die aan het beginsel leven geeft, zoo is het nochtans de uitwendige vorm die het beginsel aanschouwelijk houdt voor de wereld. Zoo is het ook niet het lichaam, dat aan den geest het leven geeft, maar het verschafft den geest een geschikte verblijfplaats, en houdt het leven van den geest zichtbaar voor zijne metgezellen. De passende, juist-voorstellende vorm geeft de nauwkeurigste uitdrukking aan het beginsel. Zonder den juiststen vorm verliezen sommige verordeningen of beginselen ook hunne beteekenis, kracht en geldigheid. De ware vormen behooren daarom nauwlettend gevolgd te worden in het bedienen van de verordeningen van het Evangelie. In sommige gevallen zijn de juiste woorden die moeten gebezigd worden, geopenbaard. In zulke gevallen behoort men zich aan den geopenbaarden vorm te houden. De bewoording zooals geopenbaard, geeft de beteekenis volmaakt weer. Deze openbaring van het juiste formulier is gegeven in de plechtigheid van den doop en in die van het avondmaal des Heeren. Voor de andere verordeningen is geen bepaalde bewoording geopenbaard. Zij wordt grootelijks aan den persoon overgelaten. In deze ceremoniën moet echter een bepaalde beteekenis uitgedrukt worden, en men behoort woorden te kiezen, welke de bedoelde beteekenis het best zullen uitdrukken. In al deze vormen zijn er zekere noodzakelijke punten, waarvan niet één mag verzuimd of weggelaten worden.

Ieder persoon die eene verordening van het Evangelie bedient, moet den tot die verordening vereischten graad van het Priesterschap dragen, zonder hetwelk de bediende verordening niet geldig zou zijn. Het bekleed-zijn met een hooger en dan den vereischten graad geeft hem recht tot de bediening van iedere verordening behoorende tot de lagere ambten.

Het is ons doel om de noodige inlichting aangaande de vereischte juiste wijze van bediening der verordeningen van het Evangelie hier te geven, en nemen daarbij aanwijzingen uit handboeken voor de studies der Jongelingsverenigingen onzer Kerk, van welke gezamenlijke verenigingen Pres. Joseph F. Smith, Eerste of Algemeene President is.

DE DOOP. — „De doop moet op de volgende wijze bediend worden aan al degenen die zich bekeeren: De persoon die van God beroepen is en volmacht van Jezus Christus heeft om te doopen, zal in het water afdalen met den persoon die zich aangeboden heeft tot den doop, en

zal zeggen, hem of haar bij name noemende: Ik, zijnde gemachtigd van Jezus Christus, doop u in den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, Amen. Dan zal hij hem of haar in het water onderdompelen en weder uit het water opbrengen." (Leer en Verb. 20: 72 - 74.) De noodige zorg behoort te worden besteed voor de geriefelijkheid en veiligheid van den candidaat voor den doop; en de plaats voor het doopen met beleid te worden gekozen, enz.

De doop kan slechts bedient worden door personen, die den graad van Priester of een hooger graden van het Priesterschap dragen.

DE BEVESTIGING. — Deze verordening bestaat uit twee vereischten: 1e Den gedoopten persoon te bevestigen tot lidmaat van de Kerk, en: 2e Den Heiligen Geest op hem over te dragen. De ouderling, die deze verordening bedient, moet woorden gebruiken die aan de twee doeleinden zullen beantwoorden. Bovendien mag hij, indien de inspiratie van den Geest des Heeren zulks ingeeft, aan dengene die bevestigd wordt, verdere zegeningen geven en hem verdere beloften maken. Dit moet echter gedaan worden volgens de inspiratie bij de gelegenheid. Zij die de verordening bedienen, moeten het Melchizedeksche Priesterschap dragen. Den ouderlingen, daarmede bedoelende allen die het Hoogere Priesterschap dragen, is tot plicht gesteld om degenen die gedoopt zijn, tot leden van de Kerk te bevestigen door het opleggen der handen, voor den doop des vuurs en des Heiligen Geestes, volgens de Schriften." (Leer en Verb. 20: 41.)

HET AVONDMAAL. — De woorden te gebruiken bij het zegenen van het brood en het water van het Sacrement zijn geopenbaard, en kunnen gevonden worden in de Leer en Verbonden, hoofdst. 20, verzen 77 en 79; alsook in het Boek van Mormon, Moroni 4 en 5. De juiste woorden, zooals daar aangegeven, behooren door hen die de verordening bedienen, gebruikt te worden; en iedere ouderling en priester behoort die woorden van buiten te leeren en ten allen tijde bereid te zijn om bij het Avondmaal dienst te doen. Er is evenwel in de formulier Leer en Verb. 20: 79, waarheen wij zoo even verwezen, één woord veranderd ten behoeve van de Avondmaalbediening onder de tegenwoordige omstandigheden. Die wijziging is eveneens door openbaring aangegeven, in Augustus 1830, en heeft betrekking op het gebruik van water in plaats van wijn. Het gebruik van water werd aan de Kerk opgedragen, tot de Heiligen hun eigen nieuwen wijn zouden maken, en verboden werd om wijnen (zijnde, bijna algemeen, geesthoudend) te koop. Het gebed bij den drinkbeker van het Avondmaal zal dus luiden: „... dit water te zegenen...," in plaats van „... dezen wijn te zegenen...". De ambtswaarneming bij het Avondmaal kan slechts geschieden door Priesters of de hoogere graden van het Priesterschap, doch in het uitdienen mag hulp verleend worden ook door de mindere ambten dan dat van den Priester.

VERORDINEERING TOT HET PRIESTERSCHAP. — Tot het verordineeren van iemand tot een ambt in het Priesterschap behooren woorden gebruikt te worden, die nauwkeurig de bedoeling van den persoon die verordineert, uitdrukken. Alle onnoodige woorden en ijdele herhalingen moeten vermieden worden. De wijze waarop de ouderlingen onder de Nephieten tot het bedienen dezer verordening te werk gingen, wordt in het Boek van Mormon aldus aangegeven: „De wijze waarop de discipelen, die de Ouderlingen der Kerk genaamd werden, Priesters en Leeraars verordineerden: Nadat zij tot den Vader in den naam van Christus gebeden hadden, legden zij hunne handen op hen en zeiden: In den naam van Jezus Christus verordineer ik u om een Priester te zijn, (of zoo hij een Leeraar moest zijn) verordineer ik u om een Leeraar te zijn, om bekeering en vergaiving der zonden te prediken door Jezus Christus, door de volharding van het geloof in Zijnen naam tot het einde. Amen. En op deze wijze verordineerden zij priesters en Leeraars volgens de gaven en roepingen van God aan den mensch; en zij verordineerden hen door de macht des Heiligen Geestes, welke in hen was.” (Moroni 3.) In dit verslag zijn drie gewichtige punten bijzondere aandacht waard: 1e. De ceremonie ging met plechtig gebed gepaard; 2e. De mannen werden verordineerd volgens de gaven die zij bezaten, d. i., hunne particuliere geschiktheid voor dat ambt; 3e. Zij werden verordineerd door inspiratie.

Leeraars en Diakenen hebben geen volmacht om anderen tot eenig ambt van het priesterschap te verordineeren. Personen die hogere ambten bekleeden dan genoemde twee, kunnen anderen slechts verordineeren tot den graad van het Priesterschap dien zij zelf dragen, en tot een minder ambt. In georganiseerde afdelingen van de Kerk moet de macht van verordineering tot het Priesterschap niet anders uitgeoefend worden dan onder de leiding der presideerende ambtenaren. „Niemand moet tot eenig ambt in deze Kerk verordineerd worden, waar eene behoorlijk georganiseerde vertakking derzelve is, zonder de stemmen van die Kerk.” (Leer en Verb. 20 : 65.)

INZEGENING VAN KINDEREN. — „Ieder lid van de Kerk van Christus, dat kinderen heeft, behoort ze tot de Ouderlingen te brengen voor de Kerk, en die zullen hunne handen op hen leggen in den naam van Jezus Christus, en hen zegenen in Zijnen naam.” (Leer en Verb. 20 : 70.) Deze plechtigheid heeft gewoonlijk plaats in de maandelijksche vasten-vergaderingen der gemeente. Aan het kind wordt terzelfdertijd een naam gegeven, welke naam in het boek der gemeente wordt ingeschreven, met de namen zijner ouders. Krachtens de naamgeving in de Kerk blijft de naam van het kind in het boek der gemeente opgeschreven tot de jaren van verantwoordelijkheid zijn bereikt, wanneer het kind gedoopt wordt en lid wordt van de Kerk. Dat de Ouderling de twee noodzakelijke punten dezer plechtigheden in gedachte houdende

— n.l. het zegenen van het kind, en het geven van een naam, — zich voor de te gebruiken woorden verlate op de ingevingen van den Geest des Heeren. Daar de zegening aldus gegeven uitdrukkelijk een vader's zegen is, zou de vader van het kind, indien mogelijk, gebruik moeten maken van het voorrecht, dat hem van rechtswege toekomt, om de ambtwaarnemende ouderling te zijn.

HET WIJDEN VAN OLIE. — De ouderling, die in deze verordening voorgaat, behoort directe, duidelijke woorden te gebruiken, die de beteekenis der ceremonie nauwkeurig weergeven. De olie moet geheiligd, gewijd, en afgezonderd worden voor het genezen der zieken. Dit moet gedaan worden krachtens het priesterschap en in den naam van Jezus Christus, en hierin bestaat het vereichte tot de verordening. Woorden zooals b.v. deze, kunnen dus gebruikt worden: „In den naam van Jezus Christus en krachtens het Melchizedeksche Priesterschap, hetwelk ik draag, heilig en wijd ik (of, hetwelk wij dragen, heiligen en wijden wij) deze olie, en zonder ze af (of, en zonderen ze af) tot het genezen der zieken.”

Het is soms gebruikelijk om er een gebed bij te voegen, om God te vragen de olie te zegenen en geloof te schenken en gezondmakende kracht aan hen die ze zullen bedienen, en aan degenen aan wie ze zal bediend worden. Dit is echter geen onmisbaar deel van de plechtigheid, en wordt geheel en al aan het goëddunken, onder de inspiratie des Heeren, van den dienstdoenden ouderling overgelaten. Nadat de olie zoo is gewijd, is zij heilig en mag voor geen ander doel dan het genezen der zieken gebruikt worden.

Nauwkeurig behoort men zorg te dragen, om geen andere dan zuivere olijfolie, — die reeds zelve heelende eigenschappen bezit, — te laten inzegenen en aan de zieken te bedienen.

HET ZALVEN DER KRANKEN. — „Is iemand krank onder u? dat hij tot zich roepe de Ouderlingen der gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den naam des Heeren: En het gebed des geloofs zal den zieke behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zoo hij zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven worden.” (Jak. 5 : 14, 15.) „En wie onder u ziek zijn en geen geloof hebben om gezond gemaakt te worden, maar geloovigen zijn, kunnen in alle teederheid met kruiden en zacht voedsel gevoed worden, en zulks niet door de hand van een vijand. En de ouderlingen der Kerk, twee of meer zullen geroepen worden en zullen voor hen bidden en hunne handen op hen leggen in Mijnen naam; indien zij sterven, zoo sterven zij in Mij, en indien zij leven zoo leven zij in Mij..... En wederom, het zal geschieden dat hij die geloof in Mij heeft om gezond gemaakt te worden, en niet tot den dood is aangewezen, zal gezond gemaakt worden.” (Leer en Verb. 42 : 43, 44, 48.)

De verordening van de bediening der zieken bestaat gewoonlijk uit twee deelen: de zalving, en het gebed des geloofs. Het eerste wordt gewoonlijk door een van de Ouderlingen gedaan. Het verzegelen der zalving wordt gedaan door al de Ouderlingen, die zich rond de persoon scharen en hunne handen op hem of haar leggen, terwijl een hunner in het gebed voorgaat. De te gebruiken woorden zijn niet voorgeschreven. Bij de zalving is het noodig om den naam van den Messias te gebruiken en de macht van het priesterschap in te roepen; getuigende dat de zalving wordt gedaan tot gezondmaking. Bij het verzegelen der zalving moeten dezelfde naam en volmacht gebruikt worden, en de verklaring gemaakt worden dat de zalving tot het gezondmaken van den zieke verzegeld is en de kwaal bestraft. Alle toevoegsels, voorwaarden of beloften, door de inspiratie van den Geest Gods voorgeschreven, moeten natuurlijk in het gebed worden uitgesproken. Zij die deze verordening bedienen, behooren het sterkst mogelijke geloof voor de herstelling van den zieke te oefenen en zich geheel en al onder den invloed van den Geest des Heeren te plaatsen; want in zulke gevallen hangt veel af van het geloof der ouderlingen en van den geest die hen begeleidt. Geloof om kranken gezond te maken is een van de meest gewenschte gaven van het Evangelie, en zou door alle ouderlingen gezocht moeten worden; en zij behooren ten allen tijde gereed te zijn om die macht ten behoeve der geteisterden uit te oefenen.

GLOELICHTEN (Hum. Album).

De alledaagsche mensch vergeet spoedig zijne nederlagen, de edele zijne overwinningen.

Wanneer men zelf zijne deugden verheerlijkt, is de duivel de eerste om te applaudisseeren.

Wat men *tact* noemt, is meestal niet meer dan *tactiek*.

Het best is, om bij alle berekeningen niet op anderen te rekenen.

Van ieder menschelijk wezen bestaat er niet één, maar drie: de mensch, zooals hij anderen voorkomt; de mensch, zooals hij zichzelf voorkomt; en de mensch, zooals hij werkelijk is.

De hoofdfout der hedendaagsche opvoeding is, dat haar zwaartepunt ligt in 'tgeen men *weet*, niet in 'tgeen men *is*.

Wilt ge weten, hoe uw vrienden over u spreken als ge afwezig zijt, luister naar 't geen zij zeggen van anderen in uw tegenwoordigheid.

LEEF EEN DAG TEGELIJK.

Het geheim van Christus' machtig leven is te leven zonder bezorgdheid. Wees dan niet bezorgd. Let op de leliën des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet en spinnen niet, en ik zeg u, dat Salomo in al zijne heerlijkheid niet gekleed was gelijk een van deze . . . . . Wees dan niet bezorgd voor den dag van morgen; want de dag van morgen zal zijn eigen zorgen hebben. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

Leef één dag tegelijk. Dat is het geheim voor het beste werk en voor het zwaarste, voor de grootste rust, voor het reinste geluk en alle genietingen. Dezelfde levensopvatting ligt in deze bede: Geef ons heden ons dagelijksch brood.

Leef één dag tegelijk; leef ernstig uw leven; breng vurig uw dank; bid ernstig; vergeef uwe vijanden, beken eerlijk uwe zonden en weersta de verzoeking; wees van harte blijde, draag geduldig de moeiten en verdrietelijkheden des levens; doe uw werk zorgvuldig en leg daarna vermoeid uw hoofd ter ruste, en waar ge ook zult zijn, en of uw bed zacht gespreid is in een paleis of dat ge onder den blooten hemel overnacht, of ge op den oceaan zwerft of op 't oorlogsveld zijt, het doet er niet toe als ge u stelt onder de al-omvattende zorg des Eeuwigen.

Als men zoo het geheim des levens verstaat, dat ieder mensch moet ontdekken, zal men een nuttig en blijmoedig leven leiden. Na jaren van strijd zal men, gelouterd door 't leven, ten laatste rustig zijn hoofd kunnen neerleggen en den dood van een rechtvaardige sterven. Uw einde zal gezegend zijn. — GOEDE RAAD.

EEN MONUMENT.

Een eenvoudig monument is door de Heiligen der Laatste Dagen opgericht ter eere van den Profeet Joseph Smith, ter gelegenheid van den 100sten verjaardag zijner geboorte. Het gedenkmaal is in den vorm eener obelisk van gepolijst graniet en is opgesteld te Sharon, Windsor County, Vermont, op het landgoed zelf waar de profeet geboren was. In de punt der obelisk is ruimte gemaakt voor het insluiten eener verzegelde koperen kist bevattende de hoofdboeken der kerk en eenige portretten.

UP—TO—DATE.

„Neem me niet kwalijk, mevrouw,” begon de zeer beleefde bedelaar, „maar ik ben dringend om contanten verlegen.” — „Zeker om er drank voor te koopen?” meesmulde de dame. „Als ik je dit 2½ centstuk gaf, wat zou je er mee doen?” „Uwe edelmoedigheid zou me overweldigen, mevrouw; 'k zou per briefkaart u 'n schriftelijk bedankje zenden.”

Hum. Album.

IN DE WEEGSCHAAL.

Dr. A. W. Bronsveld zegt in zijn October-nummer van *Stemmen voor Waarheid en Vrede*: „Er zijn oogenblikken, waarin wij de toekomst der Ned. Herv. Kerk donker inzien. Het valt niet to ontkennen, dat zij afbrokkelt . . . Er moeten veel meer predikanten zijn, zal onze kerk niet hoe langer hoe meer leden verliezen, en verdrongen worden uit het leven van ons volk.” Er bestaat voor die afbrokkeling ontegenzeggelijk redenen. In de vorige eeuw is een macht ontstaan, die nieuw licht werpt in de godsdienstige wereld, en zachtkens maar zeker vorder dringt in de harten der menschen. Naarmate zij van dat licht in zich opnemen, direct of indirect, zullen zij de overleveringen hunner vaderen vaarwel zeggen. Niet „meer predikanten” maar wat meer *eeuwige waarheden* is den geleerden voorganger aan te bevelen.

De Mahomedaansche godsdienst wint voet onder de negers van Midden-Afrika. *De Fakkel*, in de Oranje Rivier Kolonie uitgegeven, bevat een schrijven van den Secretaris der Sudansche Zending, waarin hij verklaart: „Het Mahomedanisme breidt zich al meer en meer uit. Een stam na den ander gaat tot het Islam over.” Die overgang is voor die wilde stammen misschien een eerste stap in de richting van het licht.

De kracht en sterkte der organisatie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die verklaart dat haar oorsprong op openbaring is gegrond, wordt van jaar tot jaar meer algemeen erkend als te boven gaande alle andere bestaande instellingen. Ds. John Alex Dowie heeft in haar ongetwijfeld zijn beste voorbeeld gevonden, heeft zich twaalf apostelen gekozen, en kondigt aan dat hij aanstaande maand Juni opziensers, i. a. w. bisschoppen, zal aanstellen, terwijl hij zichzelf voor Elia, die gekomen is.

„De vaste éénheid van de Mormoonsche Kerk in Utah wordt door geen van de Christelijke kerken in de wereld geëvenaard. Er is een eigenaardige leidskracht die door de leden wordt gevolgd met een vreemd geloof in de leerstellingen die worden geleerd.” Aldus uitte zich onlangs Dr. Talbot, een der voorgangers der sekte der Methodisten, die sedert enkele jaren trachtende is om de „Mormonen van het dwaalspoor” af te brengen. Hij is tot het besluit gekomen dat de Methodisten met de gevoerde taktiek nooit zullen winnen. Zooals wel bekend is, zijn hunne wapenen die van geweld geweest, namelijk laster en onzinnige beschuldigingen. Wij zouden hun liever voorstellen, dat het meest effectieve middel zou zijn, overtuigde menschen te overtuigen dat hunne leer niet de ware is.

ZENDINGSNIEUWS.

Twee onzer zendelingen zijn in de maand December naar Charleroi gezonden om daar het werk te openen. Charleroi is een stad van fabrieken en mijnen, en is gelegen in de provincie Henegouwen, België.

Het werk is ook hervat te Brussel; en een zending is geplaatst te Dieren, bij Arnhem.

Hierbij zij ook gemeld, dat sedert drie maanden is gewerkt in de volgende nieuw-geopende velden: Veendam, door een zending; Sneek, twee zendelingen; Apeldoorn, een; Verviers (prov. Luik, in België), twee zendelingen.

Wij meldden in ons nummer van 15 Nov. j.l. onder titel *Terug te Nauvo* in 1905, dat onze zendelingen voor het eerst na het verdrijven van de Heiligen uit Nauvo, in die stad eene Conferentie hadden gehouden, en daar een paar ouderlingen zouden blijven om den arbeid op te nemen. Wij vernemen, dat deze eene Zondagschool hebben georganiseerd, die iederen Zondag in de oude woning van den Profet Joseph Smith samenkomt. De Zondagschool is reeds tot 50 leden aangegroeid, zoodat de plaats nu te klein wordt. Openbare vergaderingen worden ook gehouden, en worden goed bezocht.

De Heiligen en vrienden te Loma, Colorado (Ver. Staten) houden thans hunne vergaderingen in hun eigen kerkgebouw. Het westelijke gedeelte van dat, het Colorado-Zendingsveld, hield in het nieuwe gebouw op 18 en 19 Nov. een Conferentie. Het gebouw werd 19 Nov. ingewijd.

Hetzelfde voorrecht om in hun eigen kerkgebouw te vergaderen geniet de vertakking te Jacksonville, in het zendingsveld van den Staat Florida (Ver. Staten). Dit gebouw is ook onlangs voltooid geworden, en het feit dat de Mormoonsche predikers hunne gekleede jassen aflegden en met eigen handen al het timmer- en verfwerk konden doen en deden, was voor de bevolking dier streek iets nieuws en blijft het onderwerp der gesprekken.

I N H O U D:

Stralen van Levend Licht	Blz.	1	Gloeilichten	Blz.	13
Schooltijd tot 33 jaar in China	„	6	Leef een dag tegelijk	„	14
Reden tot dankbaarheid	„	7	Up-to-date	„	14
Notice	„	8	In de weegschaal	„	15
De vorm der verordeningen	„	9	Zendingsnieuws	„	16

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.